

Utdrag frå ein artikkel i "Gamalt frå Kviteseid" 2010

Skrive av Torfinn Naper

"Skrevet som hyllest til 200/250- årsjubileet for min dobbelte 3 x tippoldefar, det vil altså si både på mors og farssiden. Torfinn Naper"

Etter 11 år som sogneprest i Vikedal skjønte han at han ikke kom til å gjøre noen stor geistlig karriere. For ham var det visstnok det samme hvor han fikk stilling. Han søkte og fikk stillingen i Kviteseid og begynte her i 1811, altså for 200 år siden. Han etterfulgte sognepresten Niels Windfeldt som døde året før, etter 45 års prestegjerning i bygda. Det er helt klart at Zetlitz var heldig med sitt nye kall. Han fikk mange gode venner i Kviteseid. Her ble han tatt imot med glede og stort vennskap. Dette kom nok også av at han var slik en festlig kar. Han var en spesiell herre, helt ulik de pietistiske prestene man var vant med i Kviteseid. Hans fremtreden var kultivert og beleven. Han talte et avslepet stavangersk. Man skulle ikke ha studert ham lenge før en oppdaget at han var ytterst elskverdig, hadde et humoristisk glimt i øyet og var et festglad menneske som med glede tømte sitt beger og hadde en sjelden evne til å omgås bønder som sine likemenn.

Hans beste venner i Kviteseid ble Ole Blom, forlikskommissær, prestens medhjelper og stortingsmann, og Ole Bjørnsen, lærer, klokker og stortingsmann. Disse tre sammen var alle opplyste, kloke og festlige karer. Også Ole Blom og Ole Bjørnsen hadde poetiske årer, og ble sterkt påvirket av Zetlitz. De kom imidlertid aldri opp mot ham. En tid bodde Bjørnsen på prestegården hos Zetlitz, og dette utviklet et særlig varmt vennskap. De tre vennene var ofte sammen og var vanligvis ikke avhengig av vinen. Den var bare til festbruk, men fest hadde de ofte!

Ole Bjørnsen skrev selv dikt som ble utgitt av Selskabet for Norges Vel sammen med Zetlitz, og da Zetlitz gav ut sin annen utgave av «Sange for den norske Bondestand», var de tilegnet Bjørnsen, «fordi han var den agtværdigste Bonde han kjendte». En av de mest berømte av Zetlitz' drikkeviser lyder slik:

Til Jordens lykke blev Druen til,
Skjænk i,
Den dyrkes, presses og nydes vil,
Skjænk i,
Og i det Bæger, Gud Evan haver,
Er Guddom blandet med Jordens Gaver!
Drik ud, skjænk atter,
Drik ud.